

لذت‌گرایی در معماری، ناخودآگاهِ مجسم

مریم السادات موسوی لری^{۱*}، علی اصغرزاده^۲

۱- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نور، (Mousavilar@yahoo.com)

۲- دکترای معماری، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نور (ali_asgharzadeh4@yahoo.com)

چکیده

دیدگاه‌های روانشناسی از جمله مبانی تاثیر گذار بر رویکردهای معماری در عصر حاضر به شمار می‌رود. ردپای نوعی بینش زیبا شناختی مبتنی بر لذت‌گرایی را که ریشه‌های آن تا یونان کلاسیک قابل بازکاوی است، در حوزه هنر و معماری می‌توان جستجو کرد. نشانه‌شناسی و نمادگرایی از جمله مفاهیم مرتبط با ناخودآگاه انسان است که در صورت خوانش صحیح و با حساس کردن ذهن مخاطب احساس تعلق و امنیت روانی را در انسان تقویت می‌کند. در این پژوهش با خوانش نظریه‌های فروید و یونگ در باب لذت‌گرایی و ناخودآگاه به بررسی تاثیر کیفیت فضاهای معماری جهت ایجاد احساس لذت در انسانها می‌پردازیم.

واژه‌های کلیدی: لذت‌گرایی، نماد، ناخودآگاه فردی و جمعی، کهن الگو، همدونیسیم